

BESLISSING OP BEZWAAR**236570-382958**

*Inzake: Tandartsencombinatie Geertsema B.V. en
[X]*

1. Inleiding en procesverloop

1. Bij besluit van 7 februari 2017, met kenmerk 194165-321696, heeft de NZa aan Tandartsencombinatie Geertsema B.V. en [X] (hierna ook: bezwaarde) hoofdelijk gezamenlijk een boete van € 200.000 opgelegd vanwege overtreding van artikel 35, eerste lid, aanhef en onder b, artikel 35, eerste lid, aanhef en onder c en artikel 36, eerste lid, van de Wet marktordening gezondheidszorg (Wmg). Bij dit besluit is tevens bepaald dat het besluit zal worden gepubliceerd op de website van de NZa met uitzondering van bedrijfsvertrouwelijke en persoonsgegevens.
2. Bij brief van 17 maart 2017 is door Tandartsencombinatie Geertsema B.V. en [X] pro forma bezwaar gemaakt tegen het boetebesluit met kenmerk 194165-321696 van 7 februari 2017. Bij brief van 17 mei 2017 heeft bezwaarde de gronden van het bezwaar aangevuld.
3. Naar aanleiding van dit bezwaar is bezwaarde uitgenodigd om op 31 augustus 2017 te worden gehoord. Van deze mogelijkheid heeft bezwaarde geen gebruik gemaakt.
4. In haar vergadering van 10 oktober 2017 heeft de NZa het besluit van 7 februari 2017 in heroverweging genomen.
5. De NZa heeft besloten dat niet tegemoet kan worden gekomen aan het bezwaar en dat het bestreden besluit ongewijzigd in stand dient te blijven. Het bezwaar wordt dan ook ongegrond verklaard. Hieronder volgt de motivering daarvan. Achtereenvolgens wordt ingegaan op het bestreden besluit (hoofdstuk 2), de aangevoerde bezwaargronden (hoofdstuk 3), het juridisch kader (hoofdstuk 4), de beoordeling (hoofdstuk 5) en conclusie (hoofdstuk 6). Hieronder volgt de motivering daarvan.

2. Het bestreden besluit

6. In het bestreden besluit is samengevat geconstateerd:
  - dat Tandartsencombinatie Geertsema B.V. en [X] een aanvullend bedrag van € 200,- (exclusief BTW) bovenop de in de tariefbeschikking tandheelkundige zorg vastgestelde maximumtarieven in rekening hebben gebracht. Daarmee hebben zij artikel 35, eerste lid, onder b, van de Wmg overtreden.
  - dat Tandartsencombinatie Geertsema B.V. en [X] in 44 gevallen een tarief van € 242 in rekening heeft gebracht met een niet bestaande code (K30) waarvoor geen prestatiebeschrijving op grond van de wet is vastgesteld. Daarmee hebben Tandartsencombinatie Geertsema B.V. en [X] artikel 35, eerste lid, onder c, van de Wmg overtreden.
  - dat de administratie van Tandartsencombinatie Geertsema B.V. en [X] niet voldoet aan de eisen die artikel 36 van de Wmg daaraan stelt.

Op basis hiervan is sprake van overtreding van artikel 36, eerste lid, van de Wmg door Tandartsencombinatie Geertsema B.V. en [X].

7. Voor de twee overtredingen van artikel 35, eerste lid, van de Wmg heeft de NZa een boete opgelegd van € 133.000. Ter zake van de overtreding van artikel 36, eerste lid, van de Wmg heeft de NZa een boete opgelegd van € 67.000.

3. De aangevoerde bezwaargronden

8. Samengevat, heeft bezwaarde de volgende gronden van bezwaar aangevoerd.

3.1 Onjuiste uitleg en/of toepassing van de tarief beschikkingen

9. Gegeven de kwalitatief hoogwaardige dienstverlening van bezwaarde, geeft de NZa in het bestreden besluit blijk van een onjuiste of te enge uitleg en/of toepassing van de tariefbeschikkingen. Bezwaarde motiveert dit als volgt.
10. Ten eerste zijn [X]'s declaraties feitelijk incompleet; hij had ten onrechte niet alle materiaal- en techniekkosten doorbelast van de volgende handelingen: prestatiecodes bij het plaatsen van kronen V50, R77, R29 en V40; en codes 5102, 5420, 5525, 4101, 4102 en 4061 van de tariefbeschikking tandtechniek in eigen beheer.
11. Dat bezwaarde voornoemde handelingen niet standaard verricht, laat onverlet dat bezwaarde deze handelingen wel (heeft) verricht. Een dergelijke hoge mate van dienstverlening kan niet kostendekkend worden aangeboden, althans niet in relatie tot de praktijkkosten, - opbrengsten en productie van de tandartsenpraktijken die NZa voor ogen heeft en waarop zij de tarieven vaststelt. Bezwaarde onderbouwt zijn stelling met een door hem gemaakte *realtime* film, waarin bezwaarde laat zien dat hij meer dan gemiddeld presteert c.q. zorg verleent, en een verklaring van een tandtechnicus, waaruit zou blijken dat deze de bovengemiddelde kwaliteit van de dienstverlening van bezwaarde bevestigt.
12. Voor prestatiecode R24 geldt dat het maximumtarief voor R24 onvoldoende rekening houdt met de extra gemoeide tijd, het extra materiaal en de extra kosten in verband met de CAD/CAM-techniek (CEREC).
13. Het standpunt van de NZa dat geen twee kronen op hetzelfde element kunnen worden geplaatst is onjuist. De noodkronen die bezwaarde vervaardigt en plaatst, zijn van een dusdanige goede en mooie kwaliteit dat de patiënt daarmee maanden zou kunnen rondlopen, wat in de praktijk ook regelmatig gebeurt.
14. Met betrekking tot de prestaties R77, V50 en 5102 geldt dat bezwaarde deze handelingen standaard verricht. De pijlerelementen worden altijd ontdaan van oud materiaal (R77 in combinatie met V50), waaraan bezwaarde meer tijd besteedt dan een 'gemiddelde tandarts' en waarvoor hij meer boortjes gebruikt dan een 'gemiddelde tandarts'.

Vervolgens worden de elementen weer opgebouwd en verder geprepareerd om er een kroon op te kunnen maken. Bezwaarde betwist dat hij R77 vrijwel altijd in rekening bracht.

15. Met betrekking tot de prestatie V40 geldt dat buurelementen altijd door bezwaarde worden bijgewerkt en gepolijst om het mooiste resultaat te behalen. Het desbetreffende element waarop de kroon wordt geplaatst, wordt altijd voorzien van zogeheten Immediate Dentin Sealing (IDS), een lak om napijn te voorkomen. IDS bevordert bovendien de hechting. Bezwaarde zou voor deze werkwijze naar zijn oordeel in principe drie keer V40 in rekening mogen brengen.
16. Voorts is bezwaarde van mening dat hij de extra kosten die gemoeid zijn met zijn behandelmethoden van extra hoge kwaliteit in rekening mag brengen, voor zover het maximumtarief daarmee niet wordt overschreden. Bezwaarde bestrijdt dat:
  - de kosten van scholing, afschrijving en dergelijke zijn verwerkt in de praktijkkosten.
  - de kosten met betrekking tot het CEREC-apparaat niet apart kunnen worden doorbelast.
  - de kosten van de CEREC-technologie geacht moeten worden te zijn verdisconteerd in de in rekening gebrachte materiaal- en techniekkosten (ad € 269).
17. Dat de NZa een gemiddelde praktijk voor ogen heeft gehad bij het vaststellen van de praktijkkosten, doet niet af aan het feit dat de noodzakelijke kosten die bezwaarde heeft om zijn praktijk te kunnen voeren op het door hem en door zijn patiënten gewenste c.q. gekozen niveau, aanzienlijk hoger zijn. Dat er geen prestatiecodes zijn voor extra materiaal, extra tijd en toeslagcodes voor moderne digitale apparatuur is geheel en al aan NZa te wijten. De NZa verlaat zich louter op eigen rekenmeesters en op door haar toegelaten stakeholders die hun inbreng mogen geven op de vaststelling van de prestaties en de tarieven. Individuele specialisten als bezwaarde presteren boven de gemiddelde norm, ook als die relatief hoog is vastgesteld. En het doen van een individuele tariefaanvraag is geen reële optie, omdat genoemde stakeholders en NZa zelf over de toelating daarvan oordelen en de belangen van de gemiddelde norm willen/moeten beschermen.
18. Ten slotte doet het in rekening brengen van extra kosten die gemoeid zijn met het aanbieden van de behandelmethoden van hogere kwaliteit (voor zover het maximumtarief daarmee niet wordt overschreden) geen afbreuk aan de ratio en werking van het tarievenstelsel dat dient ter bescherming van de belangen van de burgers (in algemene zin) op het gebied van toegankelijkheid, betaalbaarheid en kwaliteit van de Nederlandse gezondheidszorg. Het tarievenstelsel beoogt niet het inkomen van tandartsen te reguleren, maar vooral de zorgprestaties (beschrijving en tarief) vooraf kenbaar te maken. Indien een tandarts derhalve kan onderbouwen dat hij meer werkzaamheden etc. verricht met betrekking tot een (algemeen omschreven) behandeling, waardoor die behandeling met extra kosten gemoeid gaat, dient die tandarts voor vergoeding van de extra kosten in aanmerking te komen, mits hij zijn patiënten hierover duidelijk informeert.

3.2 Geen benadeling patiënt

19. Bezwaarde heeft zijn patiënten nimmer benadeeld. Had bezwaarde zijn declaraties op een andere wijze ingericht, dan had hij zijn patiënten eenzelfde en soms hoger bedrag voor de behandeling in rekening kunnen brengen.
20. Voorts had de NZa behoren na te gaan hoe andere tandartsen dan bezwaarde, die een vergelijkbare kwaliteit van diensten aanbieden en met CEREC-technologie werken, hun declaraties inrichten. Nu de NZa dit heeft verzuimd is de onderbouwing in het boetebesluit over het wederrechtelijk verkregen voordeel niet op juiste en relevante feiten gebaseerd en heeft de NZa niet bewezen dat bezwaarde in de praktijk de door hem genoemde prestatiecodes niet in rekening zou mogen brengen.
21. Bezwaarde heeft zijn patiënten altijd duidelijk en transparant geïnformeerd over zijn werkwijze en maatstaf van dienstverlening. Zijn patiënten hebben vrijwillig en met *informed consent* ingestemd met de behandeling en honorering daarvan. De ratio van het tarievenstelsel is, plat gezegd, dat consumenten niet worden bedonderd. Uit de talloze steunbetuigingen van patiënten blijkt dat bezwaarde zijn patiënten niet heeft bedonderd of om de tuin leidt.

3.3 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

22. De te strikte uitleg c.q. toepassing van het tarievenstelsel van artikel 35 van de Wmg - die inhoudt dat het een patiënt (consument) niet is toegestaan om met zijn zorgaanbieder overeen te komen dat hij een bijbetaling doet voor extra service, aandacht en tijd, of het gebruik van specifiek materiaal en/of innovatieve techniek (voor zover de extra kosten die daarmee gemoeid zijn het maximumtarief overschrijden) - druist in tegen de fundamentele vrijheid die consumenten hebben met betrekking tot het afnemen van gezondheidszorgdiensten op grond van artikel 35 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest).
23. Gelet op recente rechtspraak van het CBb waarin het Unierecht van toepassing is verklaard op het tarievenstelsel¹, is er connexiteit om een beroep te kunnen doen op het Handvest.
24. De NZa hanteert in het bestreden besluit een cirkelredenering. Wanneer het betoog van NZa zou worden gevolgd, zou artikel 35 Handvest een dode letter zijn en (zolang harmonisatie ontbreekt) door elke vorm van nationale regelgeving opzij kunnen worden gezet. Dat is echter niet de juridische werkelijkheid en reikwijdte van artikel 35 Handvest.
25. De dwingende regulering op grond van de Wmg kan niet derogeren aan de individuele vrijheid en individuele keuze van een consument om bij te betalen voor ontvangen gezondheidszorgdiensten van een hoog niveau. Niet valt in te zien dat een dergelijke individuele keuze en bijbetaling afbreuk kunnen doen aan de doelstellingen van de Wmg, die betrekking hebben op het beschermen van de belangen van burgers (in algemene

¹ ECLI:NL:CBB:2016:80. Ook op grond van recente rechtspraak van het Hof van Justitie zou eenzelfde conclusie zijn getrokken (zaak C-339/15, 4 mei 2017).

zin) op het gebied van toegankelijkheid, betaalbaarheid en kwaliteit van de Nederlandse gezondheidszorg. Dit betekent dat de onderhavige handhaving op gespannen voet staat met het individuele recht van een consument om aanvullende afspraken te maken met zijn zorgaanbieder over de te verlenen zorg, zoals in de onderhavige zaak is gedaan. De NZa gaat in het boetebesluit onweersproken voorbij aan deze naar voren gebrachte standpunten en juridische onderbouwing.

26. Het boetebesluit is tevens in strijd met artikel 16 Handvest (vrijheid van ondernemerschap). Opnieuw indachtig dat het Unierecht van toepassing is verklaard op het tarievenstelsel, wordt de vrijheid van het ondernemerschap van bezwaarde beperkt door het handhavend optreden van NZa. Want ook in dit geval valt niet in te zien dat een zorgaanbieder door het sluiten van een overeenkomst met een consument over het individueel bijbetalen van extra geleverde zorg(diensten), afbreuk kan doen aan de doelstellingen van de Wmg die betrekking hebben op het beschermen van de belangen van burgers (in algemene zin) op het gebied van toegankelijkheid, betaalbaarheid en kwaliteit van de Nederlandse gezondheidszorg.

3.4 Boete onevenredig en onjuist vastgesteld

3.4.1 Boetegrondslag

27. Het uitgangspunt voor de boetetoemeting is onjuist. De Tandartsencombinatie is niet als overtreder aan te merken. De NZa had de boetegrondslag behoren te bepalen op basis van de omzet van [X].
28. De *'fee earners'* in de Tandartsencombinatie hebben geen omzet gerealiseerd op dezelfde of vergelijkbare wijze als het litigieuze declaratiegedrag; en hebben geen beloning ontvangen die op enigerlei wijze gerelateerd is aan het litigieuze declaratiegedrag van [X]. De omzet die is behaald met het litigieuze declaratiegedrag oftewel de omzet die naar het oordeel van NZa wederrechtelijk is behaald, is louter gerealiseerd binnen de omzet van [X]. [X] en niet de overige *'fee earners'* (zorgaanbieders) van de Tandartsencombinatie hebben naar het oordeel van NZa in strijd met artikel 35 en 36 Wmg gehandeld.
29. De Tandartsencombinatie is in deze zaak - gegeven de feiten ten aanzien van het litigieuze gedrag - slechts een vehikel geweest op naam waarvan is gedeclareerd. De Tandartsencombinatie heeft niet als rechtspersoon het litigieuze declaratiegedrag geïnitieerd en het gedrag van [X] kan ook niet aan haar juridisch worden toegerekend. De Tandartsencombinatie is derhalve niet aan te merken als overtreder van de artikelen 35 en 36 Wmg. Door de boetegrondslag, gelet op de gepleegde gedragingen, te baseren op de omzet van [X] sluit NZa bovendien aan bij andere boetebesluiten in de mondzorg.
30. Aansluiten bij de omzet van de Tandartsencombinatie is ook niet reëel, omdat de daarop gebaseerde boetegrondslag alleen al bijna even hoog is als het door NZa vastgestelde wederrechtelijk verkregen voordeel. Immers, de boetegrondslag op basis van de gekozen omzet, bedraagt € [vertrouwelijk]. Door dit bedrag met de gehanteerde ernstfactoren te vermenigvuldigen stijgt de basisboete ver uit boven het door NZa vastgestelde wederrechtelijk verkregen voordeel en schiet het daarmee het doel van beboeten voorbij.

3.4.2 Ernstfactor

31. In het boetebesluit wordt de ernst van de overtreding onvoldoende onderbouwd gemotiveerd. De motivering is een opsomming van wat de ernst van de overtreding in abstracto zou kunnen zijn. De NZa onderbouwt niet wat zij concreet heeft vastgesteld. Het vaststellen van de ernst van de overtreding in concreto komt daardoor niet verder dan een insinuatie.
32. Niet denkbeeldig is dat de ernst van de overtreding in concreto nihil of zeer gering is. De patiënten zijn blijkens de vele steunbetuigingen zeer te spreken over de verleende zorg. Tevens hebben de patiënten geen financieel nadeel geleden en zijn zij bereid gebleken de kosten voor de extra gemoeide zorg te vergoeden. Hierdoor staat allerminst in concreto vast dat het wederrechtelijk verkregen voordeel € 73.000 zou bedragen en dat de gedragingen van bezwaarde ten koste zouden gaan van een efficiënte besteding van zorguitgaven, het consumentenbelang – waaronder het belang van kostenbeheersing – en de vertrouwensrelatie tussen zorgaanbieder en consument.
33. Het is niet waarschijnlijk dat de zorgpremies door het declaratiegedrag van [X] zullen zijn gestegen. Een concrete aanwijzing die dat zou kunnen onderbouwen, noemt NZa niet. De NZa heeft zelfs niet haar stelling bij een verzekeraar waarbij patiënten van [X] zijn aangesloten geverifieerd.
34. Evenmin is het waarschijnlijk dat het declaratiegedrag van [X] zou hebben geleid tot het stijgen van belastingen.
35. Voorts heeft bezwaarde het *level playing field* niet verstoord. Het is bezwaarde overigens niet duidelijk op welk *level playing field* de NZa daarbij doelt. Nu bezwaarde zorg van een bovengemiddelde kwaliteit verleent, had de NZa de dienstverlening en declaraties van bezwaarde moeten vergelijken met die van tandartsen die op een vergelijkbaar niveau hun diensten aanbieden, om haar conclusie onderbouwd te kunnen trekken. Dat heeft NZa echter niet gedaan, waardoor de stelling onvoldoende is onderbouwd of aannemelijk is gemaakt.
36. De vastgestelde kwalificatie "ernstig" is zonder meer te zwaar. Bovendien leidt de kwalificatie "ernstig" op grond van Boetebeleidsregel tot het toepassen van een maximale ernstfactor van 3 in plaats van 4. Hierdoor is de boete evident onjuist - en te hoog op basis van de juiste omzet - vastgesteld.
37. Omdat NZa de ernst van de overtreding van artikel 36 Wmg in concreto in het geheel niet heeft gemotiveerd, kan bezwaarde hierop geen verweer voeren. Hij stelt zich op het standpunt dat het opleggen van een bestuurlijke boete voor het overtreden van dit artikel niet proportioneel is wanneer er geen boete mag worden opgelegd, zoals hij heeft betoogd, voor het overtreden van artikel 35 Wmg.
38. Tot slot is bezwaarde van oordeel dat de mate van verwijtbaarheid van [X] voor het litigieuze declaratiegedrag nihil of zeer gering is, nu [X] zich heeft verlaten op deskundig advies voordat hij overging tot het litigieuze declaratiegedrag.

3.4.3 Draagkracht

39. Bezwaarde is van mening dat bij de Tandartsencombinatie de draagkracht ontbreekt om een dergelijke forse boete te voldoen. Het eigen vermogen vertoont een dalende tendens. Het eigen vermogen bestaat voor het grootste deel uit (niet-)verhaalbare vorderingen op groepsmaatschappijen. Ook de inventaris maakt daarvan deel uit. Zonder deze inventaris kan de praktijk niet "draaien".
40. Voorst merkt de Tandartsencombinatie op dat zij van oordeel is dat zij niet is aan te merken als overtreder ten aanzien van de gedragingen van [X]. De gedragingen noch de boete zijn evenmin aan de Tandartsencombinatie toerekenbaar. Daarenboven [vertrouwelijk].
41. Ook [X] beschikt over geen enkele financiële liquiditeit om de onderhavige boete te voldoen. Hij beschikt niet over banktegoeden of over renderende beleggingen. De Tandartsencombinatie en [X] zullen, voor zover niet reeds in bezit van NZa, desgewenst het bovenstaande met financiële stukken onderbouwen.
42. Samenvattend, zijn de Tandartsencombinatie en [X] hierdoor van oordeel dat de NZa hen ten onrechte heeft beboet voor het overtreden van artikel 35 Wmg. Hierdoor is het opleggen van een bestuurlijke boete voor het overtreden van artikel 36 Wmg, zoals in het Besluit, ook niet proportioneel. Bezwaarde verzoekt de NZa om op grond van het vorenstaande het bezwaar gegrond te verklaren en onder verwijzing naar artikel 7:15 lid 2 Awb, de (advocaat)kosten die bezwaarde heeft gemaakt en nog zal maken in verband met de behandeling van het bezwaar aan hem te vergoeden.

4. Juridisch kader

43. Voor een beschrijving van het juridisch kader verwijst de NZa kortheidshalve naar hoofdstuk 3 van het bestreden besluit. In aanvulling daarop worden hierna de bepalingen van artikel 16 en artikel 35 van het Handvest van de Europese Unie, zoals aangehaald door bezwaarde in het bezwaarschrift, weergegeven.
44. Artikel 16 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (Vrijheid van ondernemerschap) luidt: *'De vrijheid van ondernemerschap wordt erkend overeenkomstig het Gemeenschapsrecht en de nationale wetgevingen en praktijken.'*
45. Artikel 35 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (Gezondheidsbescherming) luidt: *'Eenieder heeft recht op toegang tot preventieve gezondheidszorg en op medische verzorging onder de door de nationale wetgevingen en praktijken gestelde voorwaarden. Bij de vaststelling en uitvoering van het beleid en de maatregelen van de Unie wordt een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid gewaarborgd.'*

5. Beoordeling

46. De NZa beoordeelt de door bezwaarde naar voren gebrachte bezwaren als volgt.

5.1 T.a.v. de uitleg en toepassing van de tariefbeschikkingen en geen benadeling van de patiënt

47. Bezwaarde voert aan dat de NZa, gegeven de kwalitatief hoogwaardige dienstverlening die hij levert, in het bestreden besluit blijkt geeft van een onjuiste of te enge uitleg en/of toepassing van de tariefbeschikkingen. De declaraties van bezwaarde waren feitelijk incompleet; bezwaarde had ten onrechte wel gemaakte materiaal- en techniekkosten en verrichte prestaties naast prestatie R24(kroon) niet doorbelast. Bezwaarde stelt dat hij de extra kosten die gemoeid zijn met de behandelmethoden van extra hoge kwaliteit in rekening mocht brengen. Bezwaarde stelt tevens dat hij met zijn handelwijze patiënten niet benadeeld heeft. Immers, had bezwaarde de declaraties op een andere wijze ingericht, dan had hij patiënten eenzelfde en soms hoger bedrag voor de behandeling in rekening kunnen brengen.
48. Voorts had de NZa behoren na te gaan hoe tandartsen die een vergelijkbare kwaliteit van diensten aanbieden en met CEREC-technologie werken, hun declaraties inrichten. Nu de NZa dit heeft verzuimd is de onderbouwing in het boetebesluit over het wederrechtelijk verkregen voordeel niet op juiste en relevante feiten gebaseerd en heeft de NZa niet bewezen dat bezwaarde in de praktijk de door hem genoemde prestatiecodes niet in rekening zou mogen brengen.
49. Ten slotte stelt bezwaarde dat hij patiënten altijd duidelijk en transparant heeft geïnformeerd over zijn werkwijze en maatstaf van dienstverlening. Patiënten hebben vrijwillig en met *informed consent* ingestemd met de behandeling en honorering daarvan. De ratio van het tarievenstelsel is, dat consumenten niet worden bedonderd. Uit de talloze steunbetuigingen van patiënten blijkt dat bezwaarde zijn patiënten niet heeft bedonderd of om de tuin leidt.
50. De NZa oordeelt hierover als volgt. De NZa stelt voorop dat vast staat, en door bezwaarde niet wordt betwist, dat bezwaarde een aanvullend bedrag bovenop de in de tariefbeschikking tandheelkundige zorg vastgestelde maximumtarieven in rekening heeft gebracht. Tevens staat vast, en wordt door bezwaarde niet betwist, dat hij in 44 gevallen een tarief van € 242 in rekening heeft gebracht met een niet bestaande code (K30) waarvoor geen prestatiebeschrijving op grond van de wet is vastgesteld. Het is een zorgaanbieder op grond van artikel 35 van de Wmg verboden om op deze wijze een aanvullend bedrag in rekening te brengen.
51. Eventueel gemaakte materiaal- en techniekkosten en verrichte prestaties naast prestatie R24(kroon) die door bezwaarde niet aan patiënten zijn doorbelast, maakt de kwalificatie van de overtreding niet anders. Immers, dit verandert niets aan het feit dat bezwaarde het verbod van artikel 35 heeft overtreden door hetgeen hij wél in rekening heeft gebracht aan bedragen die zijn gelegen boven het wettelijk vastgestelde maximumtarief of bedragen met een niet bestaande code.

52. Daarnaast stelt bezwaarde dat hij de extra kosten die gemoeid zijn met de behandelmethoden van extra hoge kwaliteit in rekening mocht brengen. De NZa oordeelt hierover dat een tandarts wordt geacht binnen de wettelijke tarieven zorg van goede kwaliteit te (kunnen) leveren. De vigerende regelgeving biedt geen ruimte voor het in rekening brengen van *extra hoge* kwaliteit die een tandarts naar believen aan zijn patiënten in rekening zou kunnen brengen bovenop de wettelijk vastgestelde tarieven.
53. Ook de wijze waarop andere tandartsen die een extra hoge kwaliteit leveren hun zorg in rekening brengen verandert dit niet. Een volgens bezwaarde benodigd onderzoek door de NZa hoe tandartsen die een vergelijkbare kwaliteit van diensten aanbieden en met CEREC-technologie werken hun declaraties inrichten is dan ook niet relevant voor de kwalificering van de gedragingen van bezwaarde.
54. De mening van bezwaarde dat door hem extra geleverde kwaliteit in rekening zou mogen worden gebracht wanneer een patiënt daar mee akkoord gaat, strookt evenmin met de wet en de daarop gebaseerde tariefbeschikking.
55. Overigens acht de NZa de stelling van bezwaarde dat hij daadwerkelijk gemaakte materiaal- en techniekkosten en verrichte prestaties naast prestatie R24(kroon) niet aan patiënten heeft doorbelast niet geloofwaardig. Immers, bezwaarde heeft verklaard dat hij een deskundig adviseur heeft geraadpleegd omdat hij op zoek was naar mogelijkheden om het in rekening te brengen tarief op te hogen, nu hij niet uitkwam met de door de NZa vastgestelde maximum tarieven. Een eerste uitkomst op een dergelijke zoektocht zou uiteraard zijn, om alle daadwerkelijk gemaakte materiaal- en techniekkosten en verrichte prestaties, ook die naast prestatie R24(kroon), daadwerkelijk in rekening te brengen.
56. Voor zover daadwerkelijk gemaakte materiaal- en techniekkosten die door bezwaarde niet aan patiënten zijn doorbelast een reden zouden zijn voor het herzien van het in het bestreden besluit bepaalde wederrechtelijk verkregen voordeel, stelt de NZa vast dat bezwaarde niet heeft vastgelegd voor welke patiënt, hij welke materiaal- en techniekkosten gemaakt zou hebben, waardoor het bedrag wat hier mee gemoeid zou zijn niet is te achterhalen. Bezwaarde heeft de hoogte van het bedrag dat hiermee zou zijn gemoeid in de gronden van bezwaar gesteld noch onderbouwd.
57. De NZa concludeert op grond van het voorgaande dat uit de aangevoerde gronden niet volgt dat de NZa in het bestreden besluit blijk geeft van een onjuiste uitleg en/of toepassing van de tariefbeschikkingen, dan wel deze te eng uitlegt en/of toepast.

5.2 T.a.v. het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

58. Bezwaarde voert aan dat het bestreden besluit in strijd is met artikel 16 (vrijheid van ondernemerschap) en artikel 35 (vrijheid die consumenten hebben met betrekking tot het afnemen van gezondheidszorgdiensten)

van het Handvest van de EU. Bezwaarde is van oordeel dat de NZa in het bestreden besluit een cirkelredenering hanteert, wanneer de NZa betoogt dat artikel 35 Handvest door elke vorm van nationale regelgeving opzij kan worden gezet.

59. De NZa oordeelt hierover als volgt. In het bestreden besluit betoogt de NZa, anders dan bezwaarde stelt, niet dat artikel 35 Handvest door elke vorm van nationale regelgeving opzij kan worden gezet, maar dat Lidstaten, *binnen de grenzen die het Europees recht stelt*, mogen bepalen welke regeling zij het meest geschikt achten om een bepaalde doelstelling in verband met hun gezondheidsbeleid te verwezenlijken. Van een cirkelredenering is dan ook geen sprake.
60. Dat het Nederlandse stelsel van maximumtarieven voor de mondzorg valt *binnen de grenzen die het Europese recht stelt* is al meerdere malen vastgesteld door het CBb.² Zo oordeelde het CBb:³

"(...)

6.6 Naar het oordeel van het College vormt een stelsel van maximumtarieven geen ongeschikte methode van regulering om de kosten van mondzorg zodanig te beheersen dat de zorg voldoende toegankelijk blijft voor de consument. Daarbij neemt het College in overweging dat de tegenmacht van de zorgverzekeraars, naar niet is betwist, slechts beperkt aanwezig is in de aanvullende mondzorg zodat zij evenmin als de consumenten zelf voldoende in staat zijn tariefstijgingen te beperken. (...)

Het stelsel van maximumtarieven vormt tevens een noodzakelijke methode van regulering, in die zin dat het niet verder gaat dan nodig is om de betaalbaarheid en toegankelijkheid van de aanvullende mondzorg voor de consument te waarborgen. (...)

Het College is voorts van oordeel dat het stelsel van maximumtarieven niet disproportioneel is in verhouding tot de doelstelling de betaalbaarheid en toegankelijkheid van de aanvullende mondzorg voor de consument te waarborgen. (...)"

61. Het is inherent aan een stelsel van maximum tarieven, dat het is uitgesloten dat een zorgaanbieder een tarief in rekening mag brengen dat gelegen is bóven dit maximum, ongeacht of dit met of zonder de toestemming van de patiënt geschiedt.
62. Gelet op het voorgaande acht de NZa het bestreden besluit niet in strijd met artikel 16 (vrijheid van ondernemerschap) en artikel 35 (vrijheid die consumenten hebben met betrekking tot het afnemen van gezondheidszorgdiensten) van het Handvest van de EU.

² Zie bijvoorbeeld de uitspraken van het CBb van 31 maart 2016, ECLI:NL:CBB:2016:82; van 31 maart 2016, ECLI:NL:CBB:2016:80; en van 12 april 2016, ECLI:NL:CBB:2016:91.

³ CBb 31 maart 2016, ECLI:NL:CBB:2016:82.

5.3 T.a.v. het vaststellen van de boete

Boetegrondslag

63. Bezwaarde voert aan dat de boete onevenredig is en onjuist is vastgesteld. Hij voert hiertoe ten eerste aan dat de Tandartsencombinatie niet als overtreder is aan te merken. De 'fee earners' in de Tandartsencombinatie hebben geen omzet gerealiseerd op dezelfde of vergelijkbare wijze als het litigieuze declaratiegedrag. De NZa had de boetegrondslag behoren te bepalen op basis van de omzet van [X].
64. De NZa oordeelt hierover dat het door bezwaarde gestelde onjuist is, omdat uit de wet volgt dat de Tandartsencombinatie Geertsema B.V. en [X] als overtreder van de verplichtingen kunnen worden aangemerkt, met dien verstande dat [X] aansprakelijk is als zorgaanbieder alsmede als feitelijk leidinggevende. Zowel Tandartsencombinatie Geertsema B.V. als [X] zijn aan te merken als zorgaanbieder in de zin van artikel 1, onder c, van de Wmg. Op hen beide rusten de verplichtingen uit de Wmg. Ingevolge artikel 5:1, derde lid, van de Awb kunnen overtredingen in bestuursrechtelijke context worden begaan door zowel natuurlijke personen als rechtspersonen. Tevens wordt artikel 51, tweede lid, van het wetboek van Strafrecht (WvSr) van overeenkomstige toepassing verklaard. Als gevolg van artikel 51, tweede lid, van het WvSr kan zowel aan de rechtspersoon zelf als aan de feitelijk leidinggevende van een rechtspersoon een boete worden opgelegd. Daarnaast kan een boete worden opgelegd aan beide tezamen.
65. De NZa beschouwt [X] als degene die leiding heeft gegeven aan de verboden gedragingen in de zin van artikel 51, tweede lid, van het WvSr. [X] is enig bestuurder en aandeelhouder van Geertsema Holding B.V. Geertsema Holding B.V. is enig aandeelhouder en bestuurder van Geertsema Real Estate B.V., die op haar beurt enig aandeelhouder en bestuurder is van Geertsema Equipment B.V., op haar beurt enig aandeelhouder en bestuurder van de Tandartsencombinatie Geertsema B.V. Uit het toezichtrapport blijkt dat [X] de dagelijkse leiding had binnen Geertsema B.V. en dat [X] als tandarts werkzaam is binnen de Tandartsencombinatie Geertsema B.V. Zodoende staat vast dat [X] bevoegd was eigenstandig beslissingen te nemen omtrent de bedrijfsvoering van Tandartsencombinatie Geertsema B.V. [X] is ook als feitelijk leidinggevende van Tandartsencombinatie Geertsema B.V. verantwoordelijk voor de overtredingen van de Wmg. [X] wist of had als feitelijk leidinggevende moeten weten dat het in rekening brengen van een toeslag en het voeren van een dergelijke gebrekkige administratie overtredingen waren van de Wmg.
66. De NZa heeft daarom terecht zowel [X] als Tandartsencombinatie Geertsema B.V. als overtreder aangemerkt.
67. Voorts is de NZa terecht uitgegaan van een boetegrondslag die is gebaseerd op de omzet van Tandartsencombinatie Geertsema B.V.,

inclusief de omzet die door andere medewerkers van de B.V. is gegenereerd. Artikel 85, tweede lid, van de Wmg stelt de bestuurlijke boete voor een afzonderlijke overtreding op ten hoogste € 500 000 of, indien dat meer is, tien procent van de omzet van de onderneming in Nederland. De berekening van de boete geschiedt ingevolge artikel 85, derde lid, van de Wmg, op de voet van hetgeen artikel 377, zesde lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek bepaalt voor de netto-omzet. De NZa kan uitgaan van een andere omzet dan de totale netto-jaaromzet, indien deze naar de mening van de NZa geen passende beboeting toelaat.

68. Artikel 377, zesde lid van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek definieert de netto-omzet als de opbrengst uit levering van (goederen en) diensten uit het bedrijf van de rechtspersoon, onder aftrek van kortingen en dergelijke en van over de omzet geheven belastingen. Nu, gelet op deze definitie, de omzet die is gegenereerd door (andere) medewerkers van Tandartsencombinatie Geertsema B.V. ook behoort tot de opbrengst uit levering van diensten uit het bedrijf van Tandartsencombinatie Geertsema B.V., is deze omzet terecht door de NZa meegenomen in de bepaling van de boetegrondslag. Evenals in het betreden besluit, ziet de NZa in heroverweging in hetgeen bezwaarde naar voren heeft gebracht geen aanleiding om te concluderen dat deze omzet geen passende beboeting zou toelaten.

Ernstfactor

69. Voorts voert bezwaarde aan, dat in het boetebesluit de ernst van de overtreding onvoldoende wordt onderbouwd. De motivering is een opsomming van wat de ernst van de overtreding in abstracto zou kunnen zijn. De NZa onderbouwt niet wat zij concreet heeft vastgesteld. Het vaststellen van de ernst van de overtreding in concreto komt daardoor niet verder dan een insinuatie. Bezwaarde acht het niet denkbeeldig dat de ernst van de overtreding in concreto nihil of zeer gering is. De NZa gaat hierna in op de argumenten die bezwaarde hiertoe heeft aangevoerd.
70. Bezwaarde stelt dat de patiënten blijkens de vele steunbetuigingen zeer te spreken zijn over de verleende zorg. Tevens hebben de patiënten geen financieel nadeel geleden en zijn zij bereid gebleken de kosten voor de extra gemoeide zorg te vergoeden. Hierdoor staat allerm minst in concreto vast dat het wederrechtelijk verkregen voordeel € 73.000 zou bedragen en dat de gedragingen van bezwaarde ten koste zouden gaan van een efficiënte besteding van zorguitgaven, het consumentenbelang – waaronder het belang van kostenbeheersing – en de vertrouwensrelatie tussen zorgaanbieder en consument. Daarnaast lijkt het bezwaarde niet waarschijnlijk dat de zorgpremies of belastinggelden door zijn declaratiegedrag zullen zijn gestegen. Bezwaarde stelt dat hij evenmin het *level playing field* zou hebben verstoord. De NZa heeft haar stellingen niet onderbouwd of geverifieerd, waardoor de stellingen onvoldoende zijn onderbouwd of aannemelijk zijn gemaakt.

71. De NZa kan het betoog van bezwaarde niet volgen, nu patiënten voor hun kroonbehandeling € 200 (exclusief BTW), dan wel € 242 (inclusief BTW), teveel hebben betaald. Het staat bezwaarde uiteraard vrij om kwalitatief zo goed mogelijke zorg c.q. 'extra gemoeide zorg' aan zijn patiënten te leveren, maar wel binnen de tarieven die de NZa daarvoor heeft vastgesteld. Waar patiënten door hun zorgaanbieder informatie wordt verschaft die inhoudt dat het nodig is om € 200 (exclusief BTW) extra in rekening te brengen om kwalitatief goede zorg te ontvangen, terwijl de patiënt die zorg ook mag verwachten binnen de wettelijk vastgestelde tarieven, meent de NZa dat de vertrouwensrelatie tussen zorgaanbieder en consumenten in het geding is. Uit de digitale correspondentie met patiënten is overigens gebleken dat het de patiënten – nadat een behandeling reeds had plaatsgevonden – niet altijd duidelijk was dat het aanvullende bedrag van € 200 een extra af te rekenen toeslag betrof die de patiënt niet vergoed zou krijgen van de zorgverzekeraar.⁴ Bovendien heeft de NZa geconstateerd dat de contante betalingen soms geadmistreerd zijn onder de noemer 'spoed-patiënt', terwijl daarvan feitelijk geen sprake was. Het is belangrijk dat consumenten erop kunnen en mogen vertrouwen dat hun zorgaanbieder de geleverde prestaties op correcte wijze in rekening brengt. Dat vertrouwen is door bezwaarde door zijn gedragingen geschaad.
72. Bedacht moet worden dat vanwege de informatieasymmetrie de patiënt zich in hoge mate in een afhankelijkheidspositie bevindt. Hij zal doorgaans instemmen met een door de tandarts voorgesteld behandelplan, vanuit de veronderstelling dat dit noodzakelijk is en zonder dat hij het gevraagde tarief goed op realiteitsgehalte kan inschatten. Een stelsel van maximumtarieven biedt de patiënt bescherming en transparantie. Ongecontroleerde prijsstijgingen brengen de toegankelijkheid van de mondzorg voor consumenten in gevaar. Gevolg zou zijn dat de patiënt tandartsbehandelingen vermijdt vanwege de hoogte van de kosten en het ontbreken van financiële voorzienbaarheid. De gedragingen van bezwaarde gaan dus ten koste van het consumentenbelang, waaronder het belang van kostenbeheersing.
73. Bezwaarde heeft verklaard dat hij het aanvullende bedrag van € 200 in rekening heeft gebracht om zijn eigen omzetsdaling door het wegvallen van enkele tariefcodes te compenseren. De NZa heeft vastgesteld dat er geen sprake is van het wegvallen van tariefcodes zoals door bezwaarde is gesteld. Van een omzetsdaling op grond van die reden kan dan ook geen sprake zijn. Zouden overigens wel tariefcodes zijn komen te vervallen, dan zou het bezwaarde nog niet vrij staan zijn omzetsdaling af te wentelen op zijn patiënten, die dan zelf voor deze kosten komen te staan. De door de NZa vastgestelde maximum tarieven zijn immers juist ook in hun belang tot stand gekomen.
74. De NZa kan de zienswijze van bezwaarde, dat zorgpremies noch belastinggelden door de overtreding zijn gestegen niet volgen. Uit de

---

⁴ Zie bijlage 20 en bijlage 23 bij het toezichtrapport.

administratie van bezwaarde blijkt, dat een aantal patiënten een factuur heeft gekregen voor het aanvullende bedrag.⁵ Uit bijlage 7 bij het toezichtrapport blijkt, dat tenminste een patiënt deze factuur bij zijn zorgverzekeraar heeft ingediend. Het is onzeker hoeveel patiënten dit hebben gedaan en of zij daarbij het aanvullend bedrag vergoed hebben gekregen. Er bestaat derhalve wel degelijk een risico dat de overtreding negatieve gevolgen heeft gehad voor zorgpremies en belastinggelden.

75. Voorts valt niet in te zien hoe een keuze van de patiënt voor 'extra gemoeide zorg' waarvoor deze onterecht een aanvullend bedrag moest bijbetalen, waarbij nota bene deze keuze gemaakt is op basis van onjuiste informatie, zou leiden tot een vermindering van het wederrechtelijk verkregen voordeel.
76. Anders dan bezwaarde stelt, hebben de extra betalingen wel degelijk gevolgen voor het *level playing field*. Immers, hij heeft door de overtreding meer financiële middelen dan zijn concurrenten ter beschikking. Door extra inkomsten te genereren heeft bezwaarde zich in een gunstiger concurrentiepositie geplaatst ten opzichte van tandartsen die deze extra inkomsten niet genereren.
77. Tot slot is bezwaarde van oordeel dat de mate van verwijtbaarheid van [X] voor het litigieuze declaratiegedrag nihil of zeer gering is, nu [X] zich heeft verlaten op deskundig advies voordat hij overging tot het litigieuze declaratiegedrag. De NZa is evenwel van oordeel dat het de verantwoordelijkheid is en blijft van de zorgaanbieder om zich te gedragen op een wijze die de Wmg voorschrijft. Dat bezwaarde zich – naar hij stelt – heeft laten voorlichten door een juridisch adviseur, dan wel de branchevereniging doet daar niet aan af.
78. Bezwaarde stelt terecht dat als sprake is van een "ernstige" overtreding op grond van Beleidsregel bestuurlijke boete Wet marktordening gezondheidszorg 2015 (AL/BR-0048, punt 7.2), de ernstfactor wordt gesteld op een waarde van ten hoogste 3. Bij een zeer ernstige overtreding wordt deze factor gesteld op een waarde van ten hoogste 5. In het bestreden besluit is de overtreding van artikel 35 van de Wmg als ernstig gekwalificeerd, maar is de ernstfactor vastgesteld op 4. De NZa oordeelt hierover dat, gelet op de in de randnummers 187 tot en met 197 van het bestreden besluit genoemde zeer ernstige gevolgen van de overtreding, de NZa in het bestreden besluit abusievelijk heeft geconcludeerd dat sprake is van 'een ernstige overtreding'. De NZa had moeten concluderen dat sprake was van een 'zeer ernstige overtreding'. Bij een 'zeer ernstige overtreding', is een ernstfactor van 4 conform de genoemde beleidsregel passend.
79. Gelet op de concrete omstandigheden van het geval zoals beschreven in de randnummers 187 tot en met 197 van het bestreden besluit en in de randnummers hierboven, is sprake van een zeer ernstige overtreding. Er zijn geen argumenten op grond waarvan overtreders geen verwijt kan

⁵ Zie bijlage 12 bij het toezichtrapport.

worden gemaakt van deze overtreding. De NZa acht het dan ook in heroverweging terecht dat ten aanzien van de overtreding van artikel 35 van de Wmg de ernstfactor is gesteld op 4.

80. Met betrekking tot de ernst van de overtreding van artikel 36 van de Wmg, stelt bezwaarde dat hij hierop geen verweer kan voeren, omdat de NZa de ernst in concreto in het geheel niet heeft gemotiveerd. Bezwaarde stelt zich op het standpunt dat het opleggen van een bestuurlijke boete voor het overtreden van dit artikel niet proportioneel is wanneer er geen boete mag worden opgelegd, zoals hij heeft betoogd, voor het overtreden van artikel 35 Wmg.

81. Anders dan bezwaarde stelt, is de motivering van de ernst in concreto van de overtreding van artikel 36 van de Wmg uiteengezet in de randnummers 201 tot en met 204 van het bestreden besluit. De NZa kan het betoog van bezwaarde dan ook niet volgen.

Draagkracht

82. Ten slotte stelt bezwaarde dat bij de Tandartsencombinatie de draagkracht ontbreekt om een dergelijke forse boete te voldoen. Bezwaarde bestrijdt dat zij beschikt over een eigen vermogen van € [vertrouwelijk] en geeft aan dat het eigen vermogen een dalende tendens vertoont en voor het grootste deel uit (niet-)verhaalbare vorderingen op groepsmaatschappijen bestaat. Het negatieve resultaat zou zich ook in de jaren 2015 en 2016 hebben voortgezet. Wat voor de Tandartsencombinatie geldt, zou ook gelden voor [X] in persoon. Hij beschikt over geen enkele financiële liquiditeit om de onderhavige boete te voldoen. De Tandartsencombinatie en [X] hebben aangegeven het voorgaande met financiële stukken te kunnen onderbouwen, maar hebben hier desgevraagd geen gevolg aan gegeven.

83. De NZa oordeelt hierover als volgt. De financiële positie van de overtreder speelt in beginsel geen rol bij de vaststelling van de hoogte van de boete.⁶ Onder bijzondere omstandigheden kan de financiële draagkracht van de overtreder een rol spelen.

84. Nu geen aanvullende stukken zijn overgelegd, gaat de NZa uit van hetgeen reeds ten aanzien van de financiële positie bekend was ten tijde van de bestreden beschikking. Uit de reeds eerder door bezwaarde aangeleverde jaarrekening 2014 van de Tandartsencombinatie Geertsema B.V. bleek dat sprake is van [vertrouwelijk]. Uit de gepubliceerde stukken van de Kamer van Koophandel blijkt evenwel dat Tandartsencombinatie Geertsema B.V. in 2013 een eigen vermogen had van € [vertrouwelijk] en dat het eigen vermogen in 2014 juist is gestegen naar een bedrag van € [vertrouwelijk].

⁶ Zie ook hoofdstuk 4 van de toelichting bij de Beleidsregel bestuurlijke boete Wet marktordening gezondheidszorg 2015 AL/BR-0048.

85. Met betrekking tot de stelling dat het eigen vermogen voor het grootste deel uit (niet-)verhaalbare vorderingen op groepsmaatschappijen bestaat, merkt de NZa nog het volgende op. Blijkens het rapport inzake de jaarrekening 2014 zijn de groepsmaatschappijen Geertsema Equipment B.V., Geertsema Real Estate B.V. en Geertsema Holding B.V.
86. [X] is enig bestuurder en aandeelhouder van Geertsema Holding B.V. Geertsema Holding B.V. is enig aandeelhouder en bestuurder van Geertsema Real Estate B.V., die op haar beurt enig aandeelhouder en bestuurder is van Geertsema Equipment B.V., op haar beurt enig aandeelhouder en bestuurder van de Tandartsencombinatie Geertsema B.V.
87. Uit stukken van de Kamer van Koophandel blijkt het volgende. In 2014 bedroeg het eigen vermogen van Geertsema Holding bedroeg in 2014 ca. € [vertrouwelijk]. Het eigen vermogen van Geertsema Equipment B.V. bedroeg in 2014 ca. € [vertrouwelijk]. Het eigen vermogen van Geertsema Real Estate bedroeg in 2014 ca. € [vertrouwelijk]. Bovendien blijkt [vertrouwelijk]. Het standpunt van bezwaarde dat bij de Tandartsencombinatie of bij [X] in persoon de draagkracht zou ontbreken om de boete te voldoen, kan dan ook niet worden gevolgd. Dit betekent dat er geen aanleiding bestaat om de boete te verlagen.
88. De NZa wijst er voorts op dat de overtreder – voor zover hij van mening is dat hij het boetebedrag niet kan dragen – om een betalingsregeling kan verzoeken.
89. Gelet op het voorgaande handhaaft de NZa de boete van € 200.000 die naar het oordeel van de NZa evenredig is.

6. Conclusie

90. Gelet op het voorgaande is het bezwaarschrift ongegrond.
91. Ten aanzien van het verzoek van bezwaarde om vergoeding van de proceskosten van de bezwaarprocedure ex artikel 7:15 Awb, ziet de NZa geen aanleiding om dit verzoek toe te kennen, aangezien het bestreden besluit niet wordt herroepen.

Hoogachtend,
De Nederlandse Zorgautoriteit

dr. M.J. Kaljouw
voorzitter Raad van Bestuur

Indien u het niet eens bent met dit besluit, dan kunt u binnen zes weken na bekendmaking van dit besluit beroep instellen bij de Rechtbank Rotterdam.

*Adres: Rechtbank Rotterdam
Postbus 50950
3007 BL ROTTERDAM*

Het beroep moet volgens artikel 6:5, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht schriftelijk en ondertekend worden ingediend en moet ten minste de volgende gegevens bevatten:

- naam en adres van de indiener;*
- de dagtekening;*
- een omschrijving van het besluit waartegen het beroep zich richt;*
- de gronden (onderbouwing) van het beroep.*

Indien mogelijk dient een afschrift van dit besluit te worden meegezonden.